

ברוקלין פינת פלורנטין

ז'אנר הבלש האפל האמריקני המסתורי בגרסה דרום תל־אביבית. כיף בלשי טהור

מדד המתח: הסופר יונתן יובל יודע לספר היטב סיפור בלשי תוך כדי בניית עלילה זורמת בעלת תפניות וסוף מהורק. מעבר לכך, היה מעניין לראות כיצד ניתן להפוך את הארץ שטופת השמש שלנו למקום אפל מלא במושעים ששולטים ועושים במרחב הציבורי כבשלהם כמעט ללא התערבות המשטרה. מעודד התפעלות לראות כיצד מצליח הסופר להתיך את הז'אנר האמריקני ממש אל ההווה הישראלית בצורה מדויקת ומושלמת, והכל ללא מאמץ ניכר לעין, דבר שמעיד כמובן על מאמץ יצירתי רחב ועמוק מאוד. לא ממש מדובר במתח סוחף בסגנון סרטי הפעולה אלא בכיף בלשי טהור שנבנה על ידי כל הדמויות והתקרמות העלילה.

השורה התחתונה: מדובר בכמה סיפורי בלש שאוגרו לספר אחד מעניין למדי. אין כאן כמובן פסגה של יצירת מתח אבל זה לא פוגם ולא יפגום בהנאה שישאבו מהספר כל אוהדי ואוהבי סוגת הבלש האפל. ספר מומלץ מאוד לקריאה. ●

מוטי מרציאנו, בלש פרטי / יונתן יובל

הוצאת הקיבוץ המאוחד, 207 עמ'

פותחים תיק: הבלש הפרטי מוטי מרציאנו רק רוצה לשרוד ולהעביר את החיים בלי להיתקל ביותר מדי קשיים או עבריינים יוצאי דופן. אבל משום מה, כל מוזרי אזור המרכז והעם היהודי נמשכים אל משרדו ההרוס בדרום תל אביב תוך כדי שהם מסביבים אותו שוב ושוב עם סיפורים מורכבים הגדולים על מידותיו והמערכים אוליגרכים אפולויים, פושעים רצחניים ומקרים שהחפץ חיים כדאי לו מאוד להסיר את ידיו מהם. אלא שכמו גיבורים רבים של ז'אנר הבלש האפל, הבורד והמסכן, מוטי מרציאנו לא מסוגל להרפות ולא מסוגל להפסיק לחקור, גם אם החקירה תעמיד את חייו בסימן שאלה.

גבולות הז'אנר: בז'אנר הבלש האפל הכללים ברורים – מדובר באדם עם קוד מוסרי קיצוני, תמיד תהיה אישה יפה, רצוי בלונדינית במצוקה, והיא תמיד תתאהב בגיבור. תמיד גם יהיו פושעים שיחסי הבלש אליהם יהיו רחייה ושנאה. בהקשר לכך, הספר מצליח להעביר יפה את האווירה האפלה של ארה"ב על סמטאותיה האפלות אל דרום תל אביב.